

การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

A Study of Current Conditions and the Need to Promote Teacher s' ability to Manage Learning under the Primary Education Service Area Office

ปิยะภรณ์ ปิยะแสงทอง¹ รสวลีย์ อักษรวงศ์² และชวลิต ชูกำแพง³

Piyaporn Piyasangtong, Rosewalee Ugsornwong and Chowwalit Chookhampaeng

Received: October 30 2022

Revised: April 02, 2023

Accepted: April 20, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปีการศึกษา 2563 จำนวน 500 คน สุ่มเขตพื้นที่การศึกษาแต่ละภาค 5 ภาค และสุ่มจับฉลากรายชื่อโรงเรียนตามขนาดของโรงเรียน แล้วทำการสุ่มจับฉลากครูในโรงเรียนแต่ละขนาด เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการตอบแบบสอบถาม มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันและความต้องการการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94, S = 0.66$ และ $\bar{X} = 4.21, S = 0.70$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้านทั้ง 6 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ สื่อ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 2) ด้านบูรณาการความรู้และศาสตร์การสอนในการวางแผนและจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีปัญญารู้คิด และมีความเป็นนวัตกรรม 3) ด้านการดูแล

¹⁻² มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี; Ubon Ratchathani Rajabhat University

³ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; Mahasarakham University

ช่วยเหลือ และพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามศักยภาพ สามารถรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ 4) ด้านการจัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนโดยตระหนักถึงสุขภาวะของผู้เรียน 5) ด้านการวิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 6) ด้านการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อจัดลำดับตามความต้องการการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู ที่ต้องการได้รับการส่งเสริม คือ ด้านการวิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นจึงควรมีกระบวนการสนับสนุนให้ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้านนี้ให้เพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ: ความต้องการการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้, ความสามารถในการจัดการเรียนรู้, ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

Abstract

The purpose of this research article was to study the current conditions and the needs for promoting the ability of teachers in learning management under the Primary Educational Service Area Office. It was a survey research. The sample was 500 teachers of schools under the Primary Educational Service Area Office, academic year 2020 by random sampling from each educational area of 5 regions. The list of schools will be randomly drawn according to the size of the schools. Then teachers were randomly drawn for each size of the schools. Data were collected by answering questionnaires with a confidence level of 0.92. Data were analyzed using frequency, percentage, mean and standard deviation. The results of the research revealed that the current conditions and the needs for promoting the ability of teachers in learning management under the Primary Educational Service Area Office, overall were at the high level ($\bar{X}$ = 3.94, S = 0.66 and $\bar{X}$ = 4.21, S = 0.70) respectively. When considering each of the 6 aspects: 1) in terms of curriculum development, school learning management, media, learning measurement and evaluation; 2) in the aspect of the integration of knowledge and pedagogical science in planning and learning

management that can develop learners to have intelligence and thinking as well as being an innovator; 3) in terms of the care, assistance and development of individual learners according to their potential, there was ability to systematically report the results of the development of learners' quality; 4) in the aspect of organizing activities and creating a learning atmosphere to make learners happy in learning by being aware of the health of learners.

Keywords: Need for Promoting Learning Management, Ability in Learning

Management, Teachers under the Primary Educational Service Area
Office

บทนำ

โลกยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา รวดเร็ว และยากจะคาดการณ์ ที่เรียกว่า VUCA ซึ่งได้แก่ โลกที่มีความผันผวน (Volatility) ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ความสลับซับซ้อน (Complexity) และความคลุมเครือ (Ambiguity) ซึ่งมีผลกระทบอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงด้านแรงงาน การทำงาน ทักษะหรือสมรรถนะสำคัญ รวมทั้งสถานที่ทำงาน ซึ่งเป็นความท้าทายในการปรับตัวขององค์กร ผู้บริหาร และพนักงานขององค์กร ความเปลี่ยนแปลงที่อาจส่งผลถึงความสำเร็จหรือล้มเหลว การศึกษาในฐานะที่เป็นเครื่องพัฒนาให้เกิดความงอกงามทางปัญญา จึงมีความจำเป็นต่อการเตรียมความพร้อมสู่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

การจัดการศึกษาจึงต้องมีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ Hugh Delaney หัวหน้าฝ่ายการศึกษา UNICEF ประเทศไทย กล่าวถึง “การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21” ซึ่งย้ำให้เห็นว่า เรากำลังอยู่ในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสภาพแวดล้อมที่ประเทศต่าง ๆ มีความเชื่อมโยงกันมากขึ้นเรื่อย ๆ และระบบการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัว โดยไม่ใช่แค่การปฏิรูปเพียงครั้งคราว แต่ต้องเป็นการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของเยาวชน สังคมและตลาดแรงงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งผู้กำหนดนโยบายและบุคลากรด้านการศึกษาของไทยล้วนตระหนักว่า การศึกษาควรจะมุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมให้เยาวชนมีทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตและสอดคล้องกับสังคมในอนาคต แม้ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยจะมีความก้าวหน้าในด้านการเข้าถึงการศึกษาในระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งมีการปฏิรูปเชิงโครงสร้างเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษา แต่ประเทศไทยยังคง

ประสบความท้าทายอีกหลายประการ เช่น นักเรียนจำนวนมากยังไม่มีทักษะพื้นฐานที่ควรจะมี ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินต่าง ๆ ทั้งในระดับประเทศและในระดับระหว่างประเทศ หรืออัตราส่วนของเด็กที่ไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา ยังคงค่อนข้างสูง จึงทำให้เยาวชนจำนวนมากขาดทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในโลกแห่งความเป็นจริง การปรับปรุงระบบการศึกษาและการพัฒนาทักษะมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ไทยบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี รวมทั้งจะช่วยเพิ่มศักยภาพ โอกาส และความเท่าเทียมทางเศรษฐกิจภายในประเทศ และด้วยแนวโน้มการเป็นสังคมผู้สูงอายุและสัดส่วนของประชากรในวัยทำงานที่ลดลงเรื่อย ๆ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีทักษะ คือ ปัจจัยสำคัญของความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในอนาคต ดังนั้นคุณภาพของระบบการศึกษาตลอดจนสมรรถนะและทักษะของผู้สำเร็จการศึกษา จึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะตอบโจทย์ดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับการประเมินระดับนานาชาติ PISA ที่จัดขึ้นโดย OECD ที่ต้องการประเมินสมรรถนะของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันมีประเทศเข้าร่วมการประเมินนี้กว่า 72 ประเทศ ซึ่งจากผลการประเมินในปี 2015 มีนักเรียนไทยเพียง 0.5% จากผู้เข้ารับการประเมินทั้งหมดที่มีผลการประเมินถึงเกณฑ์ระดับสูงสุด (ระดับ 6) ที่ว่า “นักเรียนสามารถระบุ อธิบาย และประยุกต์ใช้ความรู้วิทยาศาสตร์และความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ในสถานการณ์ที่หลากหลาย สามารถเชื่อมโยงระหว่างแหล่งสาระกับการอธิบาย และใช้ประจักษ์พยานทางวิทยาศาสตร์จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ นักเรียนแสดงออกชัดเจนถึงความคิดและมีความเป็นเหตุเป็นผลเชิงวิทยาศาสตร์ในระดับสูง และแสดงความตั้งใจที่จะใช้ความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์ เพื่อสนับสนุนการแก้ปัญหาในสถานการณ์ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ไม่คุ้นเคย นักเรียนสามารถใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และสร้างข้อโต้แย้งเพื่อสนับสนุนข้อเสนอแนะ และการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับส่วนตัว สังคม และสถานการณ์ของโลก” ซึ่งผลการประเมินครั้งนี้ไม่แตกต่างจากผลการประเมินปี 2006 ที่มีนักเรียน 0.4% แสดงให้เห็นระยะเวลาที่ปัญหานี้สะสมในประเทศไทย ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในอนาคต (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา สพฐ., 2560)

ประเทศไทยจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ นักเรียนสามารถพัฒนาสมรรถนะได้อย่างเหมาะสม มีการผสมผสานการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะ เกิดเป็นความสามารถมาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ การทำงาน การใช้ชีวิต และการแก้ปัญหา สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น สมรรถนะจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต และเมื่อใช้สมรรถนะในการบรรลุเป้าหมายในชีวิตส่วนตนได้ จึงจะสามารถประพัตติตนเป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวจำเป็นต้องปรับการเรียน เปลี่ยนการสอนให้มีความสอดคล้องต่อพัฒนา

นักเรียน ให้เรียนรู้วิธีการหาความรู้มากกว่าท่องจำความรู้ ซึ่งมีรูปแบบที่ถูกนำมาใช้ให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการดังกล่าว ได้แก่ การเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน (Phenomenal Based Learning: PhBL) ที่เป็นวิธีการพัฒนาสมรรถนะที่ประเทศชั้นนำทางการศึกษา เช่น ฟินแลนด์ เลือกใช้การเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ที่เน้นการเรียนรู้นอกห้องเรียนด้วยเทคโนโลยีต่าง ๆ แล้วนำองค์ความรู้ที่ได้มาเป็นฐานในการพัฒนาตนเองผ่านกระบวนการต่าง ๆ ที่โรงเรียน รวมทั้งต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนออกแบบร่วมกัน (Co-design) กับครู และผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่นักเรียนต้องการเรียนรู้ซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการรายบุคคลและพัฒนาเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อไป (ออมวจิ พิบูลย์ และกิตติชัย สุธาสินบอล, 2564)

ครูและบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องเป็นผู้มีความรู้และสมรรถนะเพื่อให้เป็นผู้ที่สามารถขับเคลื่อนกระบวนการปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) การออกแบบการศึกษาร่วมกันจึงมีความจำเป็นในโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาความจำเป็นในการศึกษาที่สูงขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่ผู้คนในการจัดการกับปัญหาที่ซับซ้อนหรือ “เลวร้าย” เพิ่มขึ้นอย่างทวีคูณ เหตุผลในเรื่องนี้ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในตลาดแรงงานการเพิ่มความเป็นสหสาขาวิชาชีพของโดเมนวิชาชีพ การลดลงครึ่งชีวิตของความรู้ ความคล่องตัวที่เพิ่มขึ้นและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) อย่างรวดเร็ว การรวมกันของปัจจัยที่เกี่ยวข้องนี้นำไปสู่ความจำเป็นในการอุดมศึกษา (HE) เพื่อให้มีความยืดหยุ่นตอบสนองและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น (Orphanides, A. G., 2012) การวิจัยด้านการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาเหล่านี้ยังต้องการการศึกษาระดับสูงเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับนักเรียนโดยการพัฒนา “ความสามารถในการข้ามเขตแดน” หรือความสามารถในการดำเนินงานสื่อสาร และร่วมสร้างความรู้ในบริบทสหวิทยาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งไปกว่านั้นขอบเขตระหว่างสาขาวิชาและมุมมองที่แตกต่างกันแสดงให้เห็นว่าเป็นสถานที่ที่ทรงพลังที่สุดสำหรับการเรียนรู้และการสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกัน (Akkerman, S.F. & Bakker, A., 2011; Gulikers, J., & Oonk, C., 2019) กระนั้นตัวอย่างของวิธีการออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ดังกล่าวและสิ่งที่คุณเหมือนจะเบาบางลง (Gulikers, J., & Oonk, C., 2019)

การขับเคลื่อนแนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องอาศัยการปรับเปลี่ยนกรอบความคิด (Mindset) เกี่ยวกับการเรียนรู้ของครู เพื่อให้เกิดการพัฒนาเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้น (นวพร ชลารักษ์, 2558) การพัฒนาครูจึงมีความสำคัญ และความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนาในแนวทางที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพและบริบทของครู จึงนับเป็นภารกิจที่สำคัญขององค์กรหรือหน่วยงาน

นักวิชาการศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องจะต้องคิดค้นหารูปแบบวิธีการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม ในการพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้การออกแบบร่วมกันเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ซึ่งเป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ของครูที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม นำไปสู่การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเพื่อสร้างมุมมองแบบองค์รวมและการเข้าถึงโลกแห่งความจริง รวมทั้งเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนที่เรียกว่า การศึกษาตลอดชีวิต (Life-Long Education)

ผู้วิจัยในฐานะเป็นศึกษานิเทศก์ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์วิจัยพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เพื่อนำไปพัฒนาครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถในด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา โดยเฉพาะครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาที่เป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาเยาวชนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นการศึกษาช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ ที่มุ่งพัฒนาทักษะพื้นฐาน ด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม การศึกษาต่อ และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป ผู้วิจัยจึงดำเนินการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพื่อจะเป็นข้อมูลที่น่ามาพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้การออกแบบร่วมกันเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา รวมทั้งสิ้น 252,682 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูผู้สอนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ปีการศึกษา 2563 กำหนดขนาดของตัวอย่างโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*POWER ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 500 คน และแบ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในประเทศไทยออกเป็นภาค จำนวน 5 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือหลังจากนั้นสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แต่ละภาคให้ครบทุกภาค โดยคิดสัดส่วนจากจำนวนตัวอย่างในสัดส่วน 1: 40 ได้จำนวนเขตพื้นที่การศึกษารวม 12 เขตพื้นที่การศึกษา หลังจากสุ่มเขตพื้นที่การศึกษาได้แล้ว ทำการแบ่งตามขนาดของโรงเรียน ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ แล้วทำการทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลากรายชื่อโรงเรียนตามขนาดของโรงเรียนให้ครบตามจำนวนที่กำหนดโดยแยกเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 55 โรงเรียน ขนาดกลาง 31 โรงเรียน และขนาดใหญ่ 31 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 117 โรงเรียน แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลากครูในโรงเรียนแต่ละขนาดตาม จำนวนโดยขนาดเล็กโรงเรียนละ 2 คน ขนาดกลาง โรงเรียนละ 6 คน ขนาดใหญ่ โรงเรียนละ 10 คน ให้ได้จำนวนครบตามจำนวนของตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการตอบแบบสอบถาม (Questionnaire) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

สภาพปัจจุบันและความต้องการการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.94$, SD. = 0.66 และ $\bar{X} = 4.21$, SD. = 0.70 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ สื่อ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.92$, SD. = 0.56 และ $\bar{X} = 4.17$, SD. = 0.69
2. ด้านบูรณาการความรู้และศาสตร์การสอนในการวางแผนและจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีปัญญา รู้คิด และมีความเป็นนวัตกร อยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.89$, SD. = 0.64 และ $\bar{X} = 4.20$, SD. = 0.69
3. ด้านการดูแล ช่วยเหลือ และพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามศักยภาพ สามารถรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.00$, SD. = 0.62 และ $\bar{X} = 4.21$, SD. = 0.69

4. ด้านการจัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนโดยตระหนักถึงสุขภาวะของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.95$, SD. = 0.68 และ $\bar{X} = 3.95$, SD. = 0.68

5. ด้านการวิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.83$, SD. = 0.66 และ $\bar{X} = 4.18$, SD. = 0.70

6. ด้านการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.03$, SD. = 0.68 และ $\bar{X} = 4.24$, S = 0.72

เมื่อจัดลำดับความต้องการการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาที่ต้องได้รับการส่งเสริม คือด้านการวิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากงานวิจัยสภาพปัจจุบันและความต้องการการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยอภิปรายในประเด็นด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ สื่อ การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก การที่ได้ข้อสรุปเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้ระบบการศึกษาต้องมีการปรับตัว และเปลี่ยนแปลงไปด้วยตลอดเวลาเพื่อเตรียมความพร้อมให้เยาวชนมีทักษะที่จำเป็นสอดคล้องกับสังคมในอนาคต จึงนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียน มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการนำมาใช้ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ การพัฒนาหลักสูตรจึงมีความสำคัญ เพราะเป็นเหมือนเครื่องชี้ทางในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนไปถึงเป้าหมายตามที่หลักสูตรกำหนด รวมไปถึงจะต้องมีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร จะต้องมีการพัฒนาสื่อให้เหมาะสมและสร้างความดึงดูด กระตุ้นความเข้าใจให้กับผู้เรียนให้มากที่สุด อีกทั้งยังต้องมีวิธีการวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับสภาพการในปัจจุบัน การพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นสิ่งที่ครูต้องการได้รับการส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรของ อาทิตยา ปัญญาและคณะ (2555) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็กที่มีความเหมาะสมมากที่สุด และการศึกษาของนนทกา วารินิน (2557) พบว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบ

การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ระดับมากที่สุด และนอกจากพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพแล้วยังต้องมีการกำกับควบคุมมาตรฐานของหลักสูตรให้มีคุณภาพด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของ สุรศักดิ์ สุทธิศิริ และคณะ (2561) ที่มีการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้มีการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามมาตรฐานของหลักสูตรที่กำหนด ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ด้านบูรณาการความรู้และศาสตร์การสอนในการวางแผนและจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีปัญญารู้คิด และมีความเป็นนวัตกรรมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการบูรณาการความรู้และศาสตร์การสอนมาวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริงได้และในทางกลับกันก็จะสามารถเชื่อมโยงเรื่องของชีวิตจริงภายนอกห้องเรียนเข้ากับสิ่งที่เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจว่าสิ่งที่ตนเรียนมีประโยชน์หรือนำไปใช้ได้ในโลกของความเป็นจริง (ตะวันไชยวรรณ และกุลธิดา นกุลธรรม, 2564) อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สามารถคิดเชื่อมโยง ใช้ข้อมูลข่าวสารในโลกยุคข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมใจ กงเติม (2564) พบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังการใช้รูปแบบ สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ในระดับมาก เช่นเดียวกับการศึกษาของณฐพล อยู่เป็นสุข และคณะ (2564) พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ทุกลำดับขั้นสามารถนำไปใช้สอนได้จริง และผลประสิทธิภาพพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้บูรณาการแบบสหวิทยาการมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้นแนวทางการจัดการศึกษาแบบบูรณาการความรู้จึงมีความสำคัญกับครูมาก และครูจึงต้องการได้รับการส่งเสริมความสามารถในการนำแนวคิดการบูรณาการความรู้และศาสตร์การสอนในการวางแผน และจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีปัญญารู้คิด และมีความเป็นนวัตกรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ได้จริงในยุคปัจจุบัน

ด้านการดูแล ช่วยเหลือ และพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามศักยภาพ สามารถรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบอยู่ในระดับมาก เนื่องจากในปัจจุบันสังคมรอบตัวของผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลง ผันผวน ผู้เรียนแต่ละคนต่างมีพื้นหลังมาจากการเลี้ยงดูในสังคมวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ครูจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล มีการคัดกรองผู้เรียน และการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพื้นฐาน ศักยภาพของแต่ละคน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบ และแสดงออกถึงศักยภาพของตนเอง ครูจึงควรมีข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคลสำหรับใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและนำไปพัฒนาผู้เรียนให้เหมาะสมกับความแตกต่างของ

ผู้เรียนแต่ละคน (ศิริวรรณ วณิชพัฒน์วรชัย, 2559) นอกจากดูแลในด้านการเรียนแล้ว ปัจจุบันความก้าวหน้าของสื่อ เทคโนโลยีมีความรวดเร็ว ทำให้ผู้เรียนมีความเสี่ยงที่จะถูกยั่วยุ ครอบงำไม่ให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่ ครูจึงต้องมีการดูแลผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางกายและใจ พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียน ส่งเสริมให้มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิต มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ครูจึงต้องรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล คัดกรอง มีระบบและกระบวนการในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างชัดเจนสอดคล้องกับการศึกษาของมนตรี สังข์ชุม (2565) พบว่า มีความเป็นระบบเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน มีความชัดเจนตรงกับการต้องการกระชับเวลาเอื้อต่อการทำงานของครู ครูประจำชั้นและหัวหน้าสายชั้นมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ระดับมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามผู้เรียนย่อมมีความแตกต่างของแต่ละบุคคล บางคนอาจมีปัญหา บางคนอาจไม่มีปัญหา ดังนั้นครูจึงยังมีความต้องการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ให้สามารถดูแลช่วยเหลือและพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามศักยภาพ และรายงานความเสี่ยงของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ด้านการจัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนโดยตระหนักถึงสุขภาวะของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 มุ่งให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งมีความรู้ มีทักษะในด้านต่าง ๆ บนพื้นฐานของการเรียนอย่างมีความสุข ผู้เรียนที่มีความสุขในการเรียนจะตั้งใจเรียน เพราะความสุขเป็นอารมณ์หรือความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดความพึงพอใจ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินตลอดจนเกิดความรู้สึกสบายใจในขณะที่เรียน (กมล โพธิเย็น, 2559) เมื่อมีความสุขแล้วก็จะเรียนได้ดีขึ้นทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังการศึกษาของจิตติรัตน์ วลีษฐ์พลพงศ์ และวิโรจน์ อินทนนท์ (2559) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีคะแนนสอบครั้งสุดท้ายสูงกว่าครั้งแรก ทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุข เป็นการสร้างบรรยากาศของสิ่งแวดล้อมทั้งภายนอก และสิ่งแวดล้อมภายในที่มุ่งเน้นบรรยากาศทางด้านจิตวิทยา ซึ่งผู้สอนสามารถกระทำได้ที่ ด้วยการจัดการชั้นเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ การปรับปรุงพัฒนาบุคลิกภาพของครู การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน การนำเทคนิคการปกครองชั้นเรียนมาใช้ และการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ตลอดจนเอื้ออำนวยให้ครูสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพจนทำให้ผู้เรียนมีความสุข และประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ (วินัส ภักดีนรา, 2564) การสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความสุขจึงเป็นหน้าที่ของครูที่สามารถทำได้ และครูยังต้องการพัฒนาการจัดกิจกรรม และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนโดยตระหนักถึงสุขภาวะของผู้เรียนต่อไป

ด้านการวิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก การที่ได้ข้อสรุปเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา รวดเร็ว และยากจะคาดการณ์ มีผลกระทบอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงด้านแรงงาน การทำงาน ทักษะหรือสมรรถนะสำคัญที่เป็นความต้องการในศตวรรษที่ 21 จึงเป็นความท้าทายในการปรับตัวของครู ผู้มีความเกี่ยวข้องทางการศึกษาในฐานะที่เป็นเครื่องพัฒนาให้เกิดความงอกงามทางปัญญา ช่วยพัฒนาผู้เรียนและกำลังแรงงานที่มีทักษะ และคุณลักษณะที่พร้อมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการกำลังคนเพื่อวางแผนเป้าหมายการจัดการศึกษา ทั้งเพื่อการผลิตกำลังคนเข้าสู่ตลาดงานและการพัฒนากำลังคนเพื่อยกระดับคุณภาพกำลังแรงงานให้สูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) อีกทั้งยังสอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 9 ว่าด้วยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษามาตรา 63-69 ได้กล่าวถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียนตำราหนังสือทางวิชาการสื่อสิ่งพิมพ์อื่น รวมทั้งการพัฒนาระบบบุคลากรให้มีความสามารถและทักษะในการใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้งานส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลโดยมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ของคนไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ครูจึงต้องพัฒนาตนเองด้านการวิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาตนเองและนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ดังการศึกษาของนันธิดา ปฏิวรณ, ภาณุพงศ์ บุญรัมย์ และพงษ์ธร สิงห์พันธ์ (2564) พบว่า ผลการปฏิบัติตามรูปแบบการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาหลังการฝึกอบรมผู้บริหารมีทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สูงขึ้นกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรูปแบบโดยรวมมีความเป็นประโยชน์มากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของวรรณ อินทร์ชู และจิตติมา วรรณศรี (2565) พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวม ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ด้านการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก เป็นเพราะว่าครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการร่วมสร้าง และ

พัฒนาผู้เรียน ให้มีทักษะหรือสมรรถนะสำคัญ ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 ตามเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ครู จึงมีเป้าหมายเดียวกันในการมุ่งพัฒนาผู้เรียน ขณะเดียวกันครูก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพครูด้วย เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ และมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ซึ่งนอกจาก การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนและ ครูต้องมีการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ และมีส่วน ร่วมในกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพด้วย สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ข้อ 9-11 ที่ครู จะมีการร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ การร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน และการแสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2556) เห็นได้ว่า วิชาชีพครูเป็นอาชีพที่เสียสละ และมีความเป็นปึกแผ่น สามัคคีในการทำงานร่วมกันอย่างดียิ่ง สอดคล้องกับการศึกษาของสุภาภรณ์ อยู่สังข์ และไตรรัตน์ สิทธิกุล (2563) พบว่า ระดับการ ปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นใน สถานศึกษา อย่างสร้างสรรค์ และมาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอยู่ใน ลำดับมากที่สุด ดังนั้น ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของวิชาชีพ ทำงานประสานกันอย่างสร้างสรรค์ จะช่วยทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ถ่ายทอดองค์ความรู้ อย่างต่อเนื่อง (จริยา แซ่อึ้ง, 2563) จะทำให้มีการพัฒนาวิชาชีพ และทำให้วิชาชีพครูมีความเข้มแข็ง ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

องค์ความรู้ใหม่

ครูมีความต้องการการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยเมื่อเรียงลำดับความต้องการในการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแล้วพบว่า มีความต้องการดังโมเดลต่อไปนี้

ภาพที่ 1 ความต้องการการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

เหตุผลที่ความต้องการด้านวิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่ในลำดับแรก เป็นเพราะปัจจุบันการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้านการวิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด และยังช่วยทำให้ครูมีการพัฒนาตนเอง ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและการจัดการเรียนรู้เพื่อเข้าสู่การเรียนรู้ในทศวรรษที่ 21 สร้างนวัตกรรมต่าง ๆ นำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับผู้เรียนให้มากขึ้น การจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนทันต่อเทคโนโลยีในปัจจุบัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองและพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูในด้านที่มีความต้องการมากที่สุด คือ ด้านวิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. ควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพิ่มพูนความรู้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ในรูปแบบออนไลน์ เพื่อส่งเสริมให้ครูได้เรียนรู้ผ่านช่องทางการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพ
3. ควรมีการจัดประชุมปรึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ เช่น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ PLC เพื่อจัดทำวิจัย
4. ควรมีการส่งเสริมให้พี่เลี้ยงคอยแนะนำ มีการติดตามนิเทศ ให้คำชี้แนะหลังการอบรมพัฒนาความรู้ในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและจริงจัง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรมีการนำผลการวิจัยไปสังเคราะห์ให้ได้ข้อสรุป และพัฒนาเป็นรูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้การออกแบบร่วมกันเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
2. ควรมีการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้การออกแบบร่วมกันเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กมล โพธิเย็น. (2559). การจัดการเรียนรู้เพื่อนำความสุขสู่ผู้เรียน. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 13(2), 121-131.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- จรรยา แซ่อึ้ง. (2563). การจัดการความรู้กับการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานพันธกิจการศึกษา มูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 6(3), 44-59.

- ฐิติรัตน์ วลีษฐ์พลพงศ์ และวิโรจน์ อินทนนท์. (2559). ผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้อย่างมีความสุขเชิงพุทธบูรณาการในการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสวนดอก จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารพุทธศาสตร์ศึกษา*, 7(2), 64-71.
- ณัฐพล อยู่เป็นสุขและคณะ. (2564). การพัฒนากิจกรรมเรียนรู้บูรณาการแบบสหวิทยาการโดยใช้กระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(11), 135-146.
- ตะวัน ไชยวรรณ และกุลธิดา นุกุลธรรม. (2564). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมความรู้ของผู้เรียนในโลกแห่งความจริง. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 15(2), 251-263.
- นวพร ชลารักษ์. (2558). บทบาทของครูกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*, 9(1), 64-71.
- นันทกา วารินิน. (2557). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูสำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 7(2), 1-13.
- นันธิดา ปฏิวรณ ภาณุพงศ์ บุญรัมย์ และพงษ์ธร สิงห์พันธ์. (2564). รูปแบบการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์มจร*, 9(5), 1927-1939.
- มนตรี สังข์ชุม. (2565). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านระบบฐานข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ของโรงเรียนอนุบาลระนอง. *วารสารวิจัยเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้*, 5(1), 17-33.
- วรวรรณ อินทร์ชู และจิตติมา วรณศรี. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(6), 300-311.
- วินัส ภัคตินรา. (2564). การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*, 15(1), 8-19.

- ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2559). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล Differentiated Instruction. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 13(2), 65-75.
- สมใจ กงเติม. (2564). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่บูรณาการศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร*, 23(2), 37-48.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก*. กรุงเทพฯ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา สพฐ. (2560). *รายงานผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ ปีการศึกษา 2560 บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ PISA สพฐ.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2556). *คู่มือการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- สุกาญดา อยู่สังข์ และไตรรัตน์ สิทธิกุล. (2563). การปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. *วารสารราชพฤกษ์*, 18(3), 129-138.
- สุรศักดิ์ สุทธิศรีและกระ. (2561). การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพในภาคเหนือตอนบน. *วารสารชุมชนวิจัย*, 12(1), 128-138.
- ออมวจิ พิบูลย์ และกิตติชัย สุธาสิโนบล, (2564). การเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานเพื่อการพัฒนาสมรรถนะข้ามพหุ: กรณีศึกษาประเทศฟินแลนด์. *วารสารศิลปศาสตร์ราชวมงคลสุวรรณภูมิ*, 3(3), 414-428.
- อาทิตยา ปัญญาและคณะ. (2555). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 15(4), 223-235.
- Akkerman, S.F. & Bakker, A. (2011). Boundary Crossing and Boundary Objects. *Review of Educational Research*, 81(2), 132-169.
- Gulikers, J. & Oonk, C. (2019). Towards a Rubric for Stimulating and Evaluating Sustainable Learning. *Sustainability*, 11(4), 969.
- Orphanides, A. G. (2012). Challenges in European higher education. *Higher Learning Research Communications*, 2(2), 3-7.